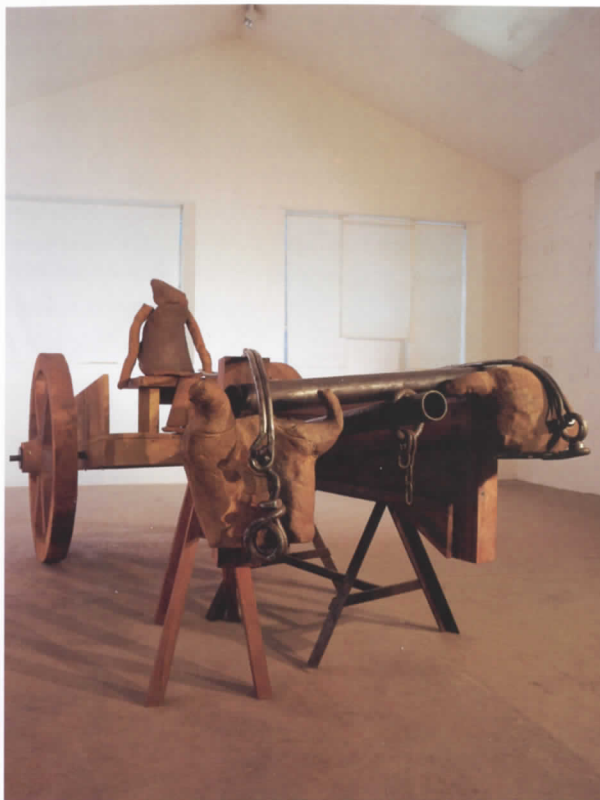

Esta anècdota és el començament de la sèrie, però el seu concepte sorgix temps arrere: concretament en els anys cinquanta, en l'estudi de Moore, quan treballa amb formes figuratives, i també en els huitanta, quan s'interessa per l'antiguitat clàssica i així mateix és lector habitual de literatura i poesia. Contemplant les obres exposades a la Galeria 3 vénen a la memòria els versos del poema de 1904 "Esperant els bàrbars" de K. Kavafis –un poeta ben conegut per Caro–, composició el tema principal de la qual és "la necessitat de l'arribada de bàrbars" en la societat actual. L'artista divaga amb les possibilitats creatives que suposaria este impacte desestabilitzador en la nostra època.

En el seu estudi les figures són creades sobre els poltres, cada una modificada i elaborada amb elements de fusta, acer i argila. La fusta i l'acer es tallen perquè encaixen, però no es modelen ni es refinen. Els components d'argila, elaborats per Caro en el sud de França amb el ceramista Hans Spinner, no han sigut realitzats per a cap figura en concret, sinó com a parts d'una col·lecció de caps, cames, torsos i braços que es barrejaran i uniran en l'estudi; es tracta d'una metàfora idònia per a explicar la diversitat genètica dels pobles nòmades.

Observant les seues escultures, es percep que l'artista *connecta* coses i les acobla. No les refina, eliminant certes parts o reduint-les, a la manera tradicional del mestre de Caro, Henry Moore. Els materials per a crear art estan, segons Caro, a la nostra disposició en el món que ens envolta, no estan amagats en la pedra o l'argila ni el camp de la certesa metafísica. Les parts requereixen una unió inspirada, res més, i demanen ser unides d'una manera que els garantisca cert semblant amb l'autonomia física del seu original.

Amb este treball, el britànic Anthony Caro torna a la figuració i a l'escultura narrativa. *The Barbarians* és la culminació de les seues pròpies idees i reflexions generades durant cinquanta anys de brillant trajectòria artística.

Kharsag (carro tradicional mongol de fusta), 1999-2002

Kharjaar (ronsall), 1999-2002

INSTITUT VALENCIÀ D'ART MODERN

15 març - 23 abril 2006

Guillem de Castro, 118 - 46003 Valencia

Tel. 96 386 30 00 - Fax 96 392 10 94 - E-mail: ivam@ivam.es

<http://www.ivam.es>

De dimarts a diumenge de 10 a 20 hores

Diumenge, dia del Museu, entrada gratuïta

Dilluns tancat

Anthony Caro

The Barbarians

IVAM
GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORT

Amb l'edició del VI Premi Internacional Julio González, l'IVAM Institut Valencià d'Art Modern ret homenatge a l'obra de Sir Anthony Caro, artista guardonat amb esta distinció l'any 2006. Per este motiu l'IVAM exhibix una de les seues instal·lacions escultòriques més recents de gran format: la sèrie anomenada *The Barbarians* (Els bàrbars), creada entre 1999 i 2002.

Nascut a Londres el 1924, Anthony Caro ha exercit un paper crucial en el desenrotllament de l'escultura del segle xx. Realitza les seues primeres escultures el 1946, després d'haver iniciat estudis d'enginyeria. El 1947 comença la seua formació a la Royal Academy School de Londres, i entre 1951 i 1953 treballa

com a ajudant d'Henry Moore en l'estudi d'este. A finals de la dècada dels cinquanta s'allunya de la seua etapa figurativa i atorga a la seua escultura un estatus propi i independent, sense pretensions d'imitar la realitat. Este període coincideix amb el seu viatge als Estats Units, on descobreix l'obra de David Smith, escultor que introduïx per primera vegada l'escultura en ferro soldat. A partir d'esta trobada, el britànic abandona l'escultura tradicional en metall per a construir obres abstractes amb materials industrials. Les seues escultures passen a definir un espai físic únic i funcional. Incorpora així mateix la força creativa dels constructivistes russos, de Giacometti, de l'escultura de Picasso i de la de Julio González, entre altres.

Sulde (esperit o símbol o emblema), 1999-2002

Caro treballa habitualment amb acer, però també utilitza una gamma diversa de materials: el bronze, la plata, el plom, la ceràmica, la fusta, la terracota o el paper. Sempre ha despertat la seua curiositat treballar amb els materials menys usats en la seua escultura. Els inclou, els combina, els acobla i li influencien intensament en el seu procés creatiu.

Amb *The Barbarians* torna, després d'anys d'abstracció, a l'escultura figurativa. Esta sèrie representa un grup escultòric de sis feroços genets, proveïts de llances, arcs i fuets, acompanyats per una figura solitària sobre un carro arrossegat per un bou. Les set peces tenen el seu inici en un passeig d'Anthony Caro amb la seua esposa per Londres el 1999; passeig en què descobriren, en una botiga de segona mà, diversos objectes procedents d'un gimnàs que criden la seua atenció poderosament. Es tracta d'uns poltres de fusta que desprenen un aire nostàlgic. L'escultor els mira i imagina que hi veu un contingent de genets toscos, un grup de bàrbars vinguts del passat i reunits davant d'una botiga en el centre de la ciutat.